

1. 0000 0000000000000000000000

அந்த நள்ளிரவில்
அவள் அழும் விசும் பலொலி கட்டை
கட்டம் கட்டிவிட்டது.

ஆச்சரியத்துடன் சிலர்;
அனுதாபத்துடன் சிலர்;
அக்கறையுடன் சிலர்;
சூட்சு சூட்சு சயெத்தி சகேரிக் கும்
ஆர்வத்தில் சிலர்;
தரே சரிந்த பீ தியில் சிலர்;
பாதி புரிந்தும் புரியாமலுமாய் சிலர்;
பெருங் குரலெடுத்து அட்டகாசமாய்
இளக்காரத்தோடு சிரித்தபடி சிலர்;
'இதென்ன புதுக்கதை' என்று
வரிந்துகட்டிக்கொண்டு
களத்திலிறங்கியவர்கள் சிலர்.....

;அங்கிங்கினாதபடியானவள்
ஆற்றொணாத துயரத்தில்
பொங்கியழக்காரணமென்ன? ஆளாளுக்கக்கடேக்க ஆரம்பித்தனர்;

"இவர் அவரின் அன்னையை
தாசியென்று பசே
பதிலுக்கு
அவர் இவரின் அன்னையை
வசேயென்று ஏசு'
ஆராரோ பாடி ஊட்டிவளர்த்த
அன்னையரெல்லாம்
யாராராலோ இப்படித்தம்
அந்திமக் காலத்தில்

தீ ராப் பழிசுமக்கும
கோராமயை எனணியெண்ணி
ஆறவில்லையே எம் மனது"
என்று கபறியவள்
அழுகை
நின்றபாடில்லை.

2. 00000000 00000000000000

ஆமலை என்ற ஒன்று
இல்லவயேயில்லையெனச்
சொல்லியவாறே
ஆமலை என்றாவது பசுமா என்றும்
சீ மலைப் புறங்குளிலிருந்தும் சூற்றுவட்டாரங்குளிலிருந்தும்
கட்டைக்கொண்டிருப்பவர்களை
ஊமலைவலியோடும் பார்த்துக்கொண்டிருந்த
ஆமலை மிகவும் மனம் சோர்ந்துபோனது.

முன்பெல்லாம்
ஆமலை - முயல் கதையை
அடிக் கடி கட்டை முடிந்தது.....

முயலை ஆமலை ஜெயித்ததைச்
சொன்ன விதம்
முயலின் கர்வத்தையன்றி
முயலை வறெக்கச் செய்வில்லை
யொருபோதும்.

[முசுமுசு முயலை
யாரால் வறெக்க இயலும்!]

ஆமலை தன்னம்பிக்கைக்கு
முன் மாதிரியாயிற்று.

ஆனால் தீ மலைல்ல முயல்
தோற்ற ஆங்காரத்தில் தன்
வாலில் மறதை துவதை திருந்த
வாளால்
ஆமையை வட்டிவிடவில்லை.
தன் தவறையை உணராமல் ஆற்றலிருந்தது
அதற்கு.

ஆமையோட்டைத்
தங்கள் கனவுகளின் கருவிலமாகக்
கொண்டாடிய சிறுவர் சிறுமியரும்

தற் காப் புப் பதுங் குகுழியாக விவரித்த
பெரியவர் களுமாய்
ஆமையைத் தங்களில் ஒருவராக
அங்கீ கரித் திருந் தனர் .

ஆமையும் அழகூதான் என்று புரிந் தது.

இன்று நிலமை வறே
ஆமையைச் சீ ந்துவார் யாருமில்லை
அதன் குந் துமணிக் கண்களை
உற்று நோக் கிப்
புன்னகைக் க
முற்றிலும் மறந் துவிட் டனர் மிகப் பலர் .

அநாதரவாய்க் கிடந் த ஆமையைப்
பார்க் கவந் தது புறா .

அதன் காலில் கட் டியிருந் த
முயலின் மடலில்
பரிவாமிக் க பரிந் துரையொன்று
இடம் பெற றிருந் தது:

பெயரிலுள் ள 'ஆ'வன 'த'வாக
மாற்றிக் கொள் வது
மிகவும் நல் லது."

3. 000000

எதிரே தெரிந் த சுவரொட் டியில்
பதவிசாய் சிரித் துக் கொண் டிருந் த
பெண்ணைச் சூட் டிக் காட் டி
பாவம் பிரசவத் தினப் போது வீ ங்கியிருந் த
இவள் வயிறு
எத் தனை பாரமாயிருந் திருக் கும்
என்றார் அடூத் திருந் தவர் .

எதற் கு வம் பனெ று ஆமாமாம் என்று
சொல்லியபடியே
அடூத் துவரும் பரேந் து
என்ன வழித் தடம் என்று
கண்களை உருப் பெருக் கிக்
கண்ணாடியாக் கப்
பிரயத் தனப் பட் டார் இவர் .

வாழ் வுப் பிரயத் தனத் தில்
ஒருவளே இவள்

சோரம்போயிருந் திருப்பாளனோ,
என்று மலேமும் கட்டேட்டார்
முதலாமவர்.

போயிருக்காவிட்டாலென்ன,
போனதாகச் சொல்வது
வெல்லமல்லவா உமக்கு
என்று தன்னையும் மீறிச்
சொல்லியவண்ணம்
வண்டியில் முண்டியடித்துக்கொண்டு
ஏறினார் இவர்.

4. 0000 - 00000 000000000000

அவரவர் வீட்டிலெல்லாம் அவள் உண்டு
பல உருவில்.....
ஆனாலும்
அப்பிராணியென்ற திரிவிலனோ என்னவோ
அப்போதகைக்கப்போது அவளதை
தப்புத்தப்பாகப் பேசிச் சிரிப்பதில்
அவர்கள்குக் குத்கலம் கொப்பளிப்பதை
சரியென்று சொல்லாதார்
கரிப்பசுத்தகவர்கள் என்றாரைக்க
நிறையபேர்.....

அவள் என்று எதுவும் இல்லையென்று
அடித்துச்சொல்பவர்கள்
அவள்குக்காதுகட்டே காது என்றும்
சிரித்தபடி சொல்லிக்
கொண்டிருப்பதிலுள்ள
முரணை எண்ணிப்பார்க்கும்
சுரணையுள்ளவர்களும் இருக்கத்தான்
செய்கிறார்கள்.
என்றாலும் காலமுதல் மாலவைரை
நாளொன்றுக்கு எட்டு மணிநேரத்திற்குமலே
வலேசையெதால்தான்
மாதம் ஓராமாரியாவது பொழியும் வீட்டில்
என்ற நிலை.

உலைபொங்க
கலை உதவிசெய்வதில்லை சிலருக்கு
என்றாலும் அவர்கள்
கலையின் விலை சில தலைகள் என்று
மனிதநயேத்ததைத் துணைக்கழதைது
மலைப்பிரசங்கம் செய்வதில்லை.

0000'((0000 0000000000000000))0000 0000000000!

Written by - ரிஷி'((லதா ராமகிருஷ்ணன்) -

Thursday, 30 August 2018 23:46 - Last Updated Thursday, 30 August 2018 23:49

வறே஁ சிலர஁

கயைில் சில காரியார்த்த இலக்குுகள஁ட஁

காய்நகர்த்தலாக அவளகை கவிதயைில்

கடவிரித்தபடி...

ramakrishnanlatha@yahoo.com